

Preek (ingekort) Capelle-Schollevaar, 23 oktober 2011, 9.15 uur

Thema: 'Pleiten bij God', naar aanleiding van Genesis 18: 16-33 (kern: vers 22b) en 19: 27-29 en Romeinen 8: 31-39

1. God deelt Zijn plannen met ons als met vrienden

Als bekende mensen onverwacht naar buiten komen met een nieuw plan, zijn hun 'intimi' daarvan natuurlijk al eerder op de hoogte. Dat punt is ook aan de orde in Genesis 18. Even iets over de situatie. In vers 1 staat eenvoudigweg: 'En de HERE verscheen aan Abraham bij de terebinten van Mamre'. Drie mannen komen bij Abraham. Twee van de drie blijken engelen te zijn, en van die derde wordt het gaandeweg duidelijk voor Abraham: Hij is God Zelf! Abraham en Sara ontvangen de mannen gastvrij. Dan zegt die éne, mysterieuze Man: 'Over een jaar zullen jullie een zoon hebben.' Sara lacht en denkt: 'Ik ben veel te oud.' Maar het is God menens en zál ook gebeuren. Als de drie mannen vertrekken, doet Abraham hen uitgeleide: een teken van gastvrijheid en vriendschap. En het is dat moment, waarop de HERE denkt: 'Moet ik eigenlijk niet aan Abraham vertellen wat ik ga doen?' Je intieme kring, de mensen van wie je houdt, daar deel je toch je plannen mee? 'Ik heb Abraham gekend', staat er in vers 19. In het Hebreeuws is dat een heel intiem woord. Iemand kennen, dat wil zeggen dat je helemaal één bent met die ander. Het wordt zelfs gebruikt de lichamelijke eenwording van man en vrouw. God heeft Zich verbonden aan Abraham. Zó maakt God Zich hier dus bekend! Als een God die neerdaalt uit de hemel, en die een band wil hebben met mensen!

Zo'n 2000 jaar na Abraham is God opnieuw neergedaald op de aarde, opnieuw in de gestalte van een mens: Jezus Christus. Jezus zegt tegen Zijn leerlingen, in Johannes 15: 15: 'Ik noem jullie niet meer slaven, want een slaaf weet niet wat zijn heer doet. Maar jullie heb ik vrienden genoemd, omdat ik alles, wat ik van de Vader gehoord heb, aan jullie bekend gemaakt heb.' Zó is God! We mogen delen in de voorrechten van Gods verbond. Als je gelooft in Jezus Christus, neemt God je op in Zijn kring van vertrouwelingen. De Schepper betreft je bij Zijn plannen.

2. God nodigt ons uit om invloed uit te oefenen

En áls God je betreft bij Zijn plannen, dan is dat dus ook een uitnodiging om daar invloed op uit te oefenen. Dat maakt het allemaal nóg overweldigender! Die grote God, heilig en volmaakt en zuiver, wil ons, onheilige en onzuivere mensen, betrekken bij Zijn plannen! En daarmee opent Hij Zelf de weg voor ons om méé te besturen! 'Abraham,' zegt de HERE, 'het geroep over Sodom en Gomorra is echt groot, haar zonde is echt enorm zwaar. Ik ga Sodom en Gomorra vernietigen!' ... zou je denken. Maar dat staat er niet! Kijkt u maar mee, vers 21. Er staat: 'Ik wil neerdalen om te zien of zij inderdaad gedaan hebben naar het geroep, dat tot Mij gekomen is, of niet.' God gaat deze steden niet vernietigen voordat Hij Zelf uit de hoge hemel gekomen is en Zelf hoogstpersoonlijk een onderzoek heeft ingesteld. God is geen onbewogen heerser die van Zijn troon met Zijn vinger knipt, en daar gaat weer een stad. God is de Schepper, die ieder mens met zorg heeft gemaakt, met liefde en aandacht, en ook ieder dier en iedere plant, de hele schepping. Maar in Sodom en Gomorra was het echt heel afschuwelijk. U moet er het volgende hoofdstuk maar eens op nalezen, hoe er in Sodom werd omgegaan met gasten. Verschrikkelijk! De hele stad loopt uit om de twee vreemdelingen, die engelen in mensengedaante, te verkrachten. En als Lot, bij wie die twee gasten onderdak gevonden hebben, dan zegt:

'Mijn broeders, dat kán toch niet?', dan willen ze hém vermoorden. Lot zegt: 'Ik heb twee ongehuwde dochters, verkracht die dan maar!' Daar zijn geen woorden voor, ook hoe Lot zelf, die neef van Abraham, is meegezogen in de maalstroom omlaag. Er zijn grenzen, ook bij God. Eindeloos groot is Zijn liefde. Maar als mensen bewust en hardnekkig ingaan tegen al Zijn geboden, als mensen andere mensen breken en kapot maken, en zich niet bekeren, dan komt er een dag, dat God oordeelt. Onherroepelijk.

God zegt: 'Abraham, Ik ga kijken of het echt zo erg is.' En Abraham begrijpt precies wat God bedoelt. Maar Abraham denkt aan zijn neef, aan Lot. Lang geleden is Abrahams broer overleden, en Abraham voelde zich als oom altijd verantwoordelijk voor Lot. Lot is steeds met Abraham meegegaan. De schrik slaat Abraham om het hart! Zal God ook Lot vernietigen? Toch vraagt Abraham niet: 'Maar HERE, wilt U Lot dan toch sparen, en Zijn gezin?' Nee, Abraham denkt breder. Misschien zijn er mensen die wél rechtvaardig zijn. Ik denk dat Abraham zijn neef Lot wel bij die rechtvaardigen heeft gerekend, in zijn gedachten, maar of dat terecht was... dat is nog maar de vraag. In ieder geval gaat Abraham pleiten, niet voor Lot alleen, maar voor die totale, zondige stad Sodom!

God deelt Zijn plannen, en Hij geeft daarmee aan Abraham ruimte om op die plannen invloed uit te oefenen, en Abraham grijpt die ruimte! Vers 22: 'Abraham bleef nog staan voor de HERE'. Hij gaat tussen God en Sodom instaan. En hij zegt: 'HERE, maar stel dat er nou vijftig rechtvaardigen zijn! Gaat U die dan vernietigen samen met de goddelozen? U bent toch een God van het recht?' Vers 25: 'Zou de Rechter van de ganse aarde geen recht doen?' Waar pleit Abraham op? Op God Zélf! Abraham doet een beroep op de volmaaktheid van Gods karakter. Abraham maakt God geen verwijten. Hij beseft héél goed: 'God is véél rechtvaardiger dan ik!' Maar júíst daarom pleit hij: 'HERE God, U kunt het toch niet maken om ook rechtvaardigen mee te slepen in Uw oordeel? Niemand is toch zó rechtvaardig als U?'

En dan komt dat intens ingrijpende proces op gang. Abraham die gaat bedelen, die gaat smeken: 'Maar HERE, als er nou 45 zijn... Of 40... Of 30... 20... 10...' Nergens verliest Abraham zijn eerbied voor God. Maar hij gaat wel tot het uiterste! Hij verzamelt ál zijn moed om elke keer nóg een stap verder te gaan. *Bidden met lef!* Dat is wat hier gebeurt. Bidden met lef! Weet u wat dat is? Bidden met lef? Doet u dat? Doe jij dat? Bidden met lef? Dat is niet een prevelementje! Dat is sméken, dat is pleiten bij God op Zijn eigen goedheid, op Zijn eigen rechtvaardigheid, op Zijn eigen verbond! Elke keer weer zegt Abraham: 'HERE, wordt toch alstublieft niet boos op mij, maar ik wil nog één verzoek doen...' En God? God wordt niet boos!

Want wat gebeurt hier? De vriendschap die God geeft, die verbondenheid van waaruit God Zijn plannen heeft gedeeld, die wordt hier door Abraham beantwoord. En zó wil God met mensen omgaan! Wat zei Jezus? 'Ik noem jullie niet meer slaven, want een slaaf weet niet wat zijn heer doet. Ik heb jullie vrienden genoemd.' Maar als God je nou opneemt in kring van vrienden, en je blijft je dan gedragen als een slaaf, een onmondige slaaf, die niets durft te zeggen, éér je dan God daarmee? Natuurlijk niet! God geeft ruimte! Hij maakt ruimte in Zijn wereldbestuur.

'Kom maar! Kom maar met je gebed!' Abraham doet dat! En daarom wordt God niet boos. Nee, Abraham éért God daarmee. En u, en jij, hoe eer je God? Door de hemel te bestormen met je vragen, met je gebeden, voor deze wereld! Abraham sméékt om genade voor die goddeloze stad Sodom! Voor wie sméék jij God? En u, voor wie ligt u op de knieën? Te pleiten? Voor wie bent u een advocaat bij God? God zoekt voorbidders! Is deze wereld zoveel beter dan Sodom? Hebben mensen nu God minder nodig dan toen? En een andere vraag: is er nu ook niet een oordeel op handen? De Here Jezus heeft het gezegd: 'Op een dag kom Ik terug.' Dan zal Hij rechtspreken over levenden en doden.

3. De HERE zoekt voorbidders

God zoekt mensen die bidden voor anderen! In Jesaja 59: 15-16 staat een hartverscheurende tekst: 'Ja, de waarheid ontbreekt, en wie zich afkeert van het kwade, wordt beroofd. En de HERE zag het, en het was kwalijk in Zijn ogen dat er geen recht was. Omdat Hij zag dat er niemand was, ontzette Hij Zich, want er was geen voorbidder.' Abraham pleit voor Sodom. Voor wie pleit u bij God? Ik las een brief uit 1999 van een mevrouw uit de plaats Lindale in Texas, Dolores Cummins. Zij schreef dit: 'Het was koud, die nacht in december. De kerkklokken luidden, om ons op te roepen om te bidden voor onze jongens, die ver weg aan het vechten waren in de Slag om de Ardennen. Ik herinner me dat ik een stem hoorde zeggen: "Jouw toekomstige man is daar aan het vechten! Bid!" Een jaar later ontmoette ik Robert. We kregen verkering, en we trouwden. Tot mijn stomme verbazing vertelde hij mij over een ervaring die hij had gehad, daar op dat slagveld in België. Hij lag voorover in een bietenveld. De Duitsers staken met hun bajonetten al zijn maten dood. Maar over zijn lichaam stapten ze gewoon heen. Wij vierden nu ons 52-jarig huwelijk.'

God is op zoek naar voorbidders. Hij schakelde Dolores Cummins in als voorbidder. God geeft ons als mensen invloed op Zijn wereldbestuur. En hoe reageert God dan op het gebed van Abraham? Hij geeft toe! 'Abraham, als er tien rechtvaardigen zijn, zal Ik de hele stad sparen.' Als er tien rechtvaardigen zijn, dan zijn zij dus de kurk waar die hele stad op drijft. Beseft u dat God zó naar deze wereld kijkt? Als je rechtvaardig bent - en dat wil zeggen: als je door God rechtvaardig verkláárd bent, omdat Jezus voor jouw zonden gestorven is - dan ben je dus een kurk, waar de samenleving op drijft!

De Here Jezus heeft ons precies datzelfde geleerd. Jezus vertelt in Mattheüs 13 het verhaal over een boer die goed zaad zaait in zijn akker. Maar 's nachts komt zijn vijand, die zaait er onkruid tussen. Samen groeit het op. Dan zeggen de knechten van de boer: 'Zullen we het onkruid ertussenuit gaan wieden?' Maar de boer zegt: 'Niet doen! Dan zouden jullie per ongeluk ook al het goede koren meenemen. Het zit teveel door elkaar. Laat het samen opgroeien tot de oogst, dan zullen we het in één keer maaien, vervolgens scheiden we het koren van het onkruid.'

En Jezus zegt: 'Zo is het nu ook met de wereld. Waarom grijpt God niet in? Er is toch zóveel onrecht en ellende? Omdat God wil dat de goede oogst niet wordt beschadigd.' En die goede oogst moet eerst nog groter worden. Wie gaat geloven in Jezus Christus wordt een kurk, waar de wereld op drijft. God stelt het oordeel uit, omdat Hij wil dat eerst Zijn oogst nog groter wordt. Dat nog véél meer mensen Jezus leren kennen. En ook daarvoor heeft God bidders nodig.

Ik sprak een collega die predikant is in een stadsgemeente.

Hij zei: 'Dertien jaar geleden hebben we elkaar aangekeken, en gezegd: als we met deze gemeente gewoon zo doorgaan, dan is dat voor de leden zelf heel veilig, maar dan zal de gemeente alleen maar verder krimpen. Want de gemeente is in zichzelf gekeerd. Wat gaan we doen? We gaan iets doen wat ieder gemeentelid kan. Het is voor iedereen mogelijk. We gaan vragen aan ieder gemeentelid: wilt u elke dag één minuut bidden of er mensen tot geloof mogen komen door onze gemeente. Nou,' zei hij, 'we hebben dat gedaan. De gemeente wilde meewerken. Ieder gemeentelid één minuut elke dag. Pleiten bij God. Wat is er gebeurd? De gemeente is anders gaan denken, en anders gaan kijken naar de buitenwereld. Nieuwkomers werden eerder een beetje nieuwsgierig bekeken, maar nu werden ze met open armen ontvangen, want zij waren een verhoring van het gebed! Er kwam creativiteit los. Steeds meer beseften de gemeenteleden: Jezus is niet gekomen voor een select groepje, Hij is gekomen om de wereld te redden! Er kwamen cursussen voor nieuwkomers. De gemeente is gaan groeien, van ongeveer 400 leden toen, naar zo'n 650 leden nu. En de gemiddelde leeftijd is gedaald van 54 jaar naar 38 jaar! God is op zoek naar voorbidders. Mensen zoals Abraham. Ik nodig u uit, en ik nodig jou uit, om te gaan bidden, één minuut per dag, dat God mensen tot geloof wil brengen, en of Hij ons als gemeente daarbij wil gebruiken. God is een hoorder van het gebed. Hij hoort en Hij verhoort. Op Zijn tijd, en op Zijn manier. Nee, tien rechtvaardigen, die bleken er niet te zijn in Sodom. Maar wat zegt Genesis 19: 29? 'Toen God de steden van de Streek verwoestte, gedacht God Abraham, en Hij leidde Lot uit het midden van de omkering, toen Hij de steden, waarin Lot gewoond had, omkeerde.' God redde Lot en zijn twee dochters. En het aanbod van God reikte nog veel verder: ook de vrouw van Lot kreeg redding aangeboden, en de twee aanstaande schoonzonen van Lot. Maar de twee aanstaande schoonzonen wilden niet mee de stad uit, ze lachten Lot uit. En de vrouw van Lot kreeg onderweg heimwee, ze keerde zich om, tegen het uitdrukkelijk bevel van de twee engelen in, en ze werd een zoutpilaar. God redde Lot, en ook de bevolking van het stadje Zoar, waar Lot heen vluchtte. Lot was voor hen de kurk waarop ze bleven drijven. Abrahams gebed heeft veel levens gered. Misschien wel meer dan hij zelf vermoedde.

4. Wij mogen meepleiten bij God met Jezus!

En weet u wat de grootste aanmoediging is om te bidden? Dat dat hele leger van voorbidders, voor de troon van God wordt aangevoerd door dé Pleitbezorger bij uitstek: Jezus Christus! Romeinen 8: 34: 'Christus Jezus is de Gestorvene, wat meer is: Hij is de Opgewekte, die aan de rechterhand van God is, en die ook voor ons pleit!' Jezus is 'Onze Man bij God'. Wij hebben Iemand, die Zich maar hoeft over te buigen naar de Vader, en Hem iets hoeft toe te fluisteren, en het bereikt de Schepper van het heela! Ooit ging Gods oordeel over Sodom. De steden zijn door een enorme aardbeving weggezakt, en de Dode Zee is ervoor in de plaats gekomen. Met God valt niet te spotten. En Jezus zegt: 'Vader, Uw oordeel is rechtvaardig. Maar al die mensen, die in Mij geloven, daarvoor heb Ik Uw oordeel al gedragen op Golgotha. Dank U dat U Mijn gebed voor hen hebt verhoord, en dat ze mogen leven, voor eeuwig, in het licht!' Jezus pleit bij God voor ons, en voor de hele wereld. En God Zelf nodigt ons uit om als vertrouwelingen met Hem mee te regeren. Jezus noemt ons 'vrienden'. Zouden wij niet met Hem meepleiten bij God? Amen.